

Anna Anhola

Talvipihan lintuja

TALVIPIIHAN LINTUJA

TALVIPIIHAN LINTUJA

Anna Anhola

© 2023 Anna Anhola

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-80-1845-2

Sisältö

Varpunen	7
Talitiainen	8
Punatulkku	10
Uрпиainen	11
Keltasirkku	12
Vihervarpunen	13
Tilhi	14
Pähkinänakkeli	15
Mustarastas	16
Tikli	17
Käpylintu	18
Närhi	20
Pähkinähakki	21
Viherpeippo	22
Isolepinkäinen	23
Käpytikka	24
Fasaani	25,
Varpushaukka	26
Varuspöllö	27
Harakka	28
Varis	30

Aluksi

Tässä kirjassa esitellään lintuja, joita voit nähdä talvella.

Osa linnuista muuttaa talveksi lämpimiin maihin, joissa on saatavissa ruokaa koko talven. Ne linnut, jotka jäävät talveksi Suomeen, etsivät ruokansa esimerkiksi talventörröttäjistä, kävyistä sekä puihin ja pensaisiin jääneistä marjoista ja hedelmistä.

Voit auttaa lintuja selviämään talven yli ruokkimalla niitä. Lintulaudalle ja muulle ruokintapaikalle voi laittaa esimerkiksi auringonkukansiemeniä. Monet linnut rakastavat maa-pähkinöitä. Ne olisi hyvä tarjota kevyesti murskattuina palasina. Linnut syövät myös kauraa, hirssiä ja muita jyviä. Tali ja kookosrasva sopivat lintujen ruoaksi, samoin marjat ja hedelmät, esimerkiksi omenat.

Linnuille ei saa antaa kinkunrasvaa eikä mitään suolaista tai mausteista. Ne ovat linnuille ihan myrkyä. Leivänpalojakaan ei kannata linnuille antaa, linnut kyllä nokkivat niitä, mutta eivät saa niistä kunnon ravintoa.

VARPUNEN (*Passer domesticus*)

Varpunen on harmaan- ja ruskeankirjava, noin talitiaisen kokoinen lintu. Varpusella on ollut paljon kutsumanimiä, mm. *varpulainen, motteri, möttönen, hottinen, koturi, rossi* ja *ölkyinen*.

Irene Mendelinin runoon tehdyssä laulussa kerrotaan:

Tiu, tiu, tuuli käy;
kylm' on oksan olalla,
siementä ei missään näy.
Tiu, tiu, tiu, tiu,
tiukkuu varpu oksalla.

Toinen tunnettu laulu varpusesta on
Topeliuksen runo *Varpunen jouluaa-*

*Zacharias
muna.*

Varpusen lähisukulainen pikkuarpunen muistuttaa väritykseltään varpusta, mutta on hiukan pienempi. Sen erottaa mustasta poskitäplästä.

TALITIAINEN (*Parus major*)

Talitainen on lintulaudalla tavallinen näky. Se on paikkalintu, joka pysyttelee samoilla alueilla sekä kesän pesimäajan että talven.

Talitaisen vanhoja kansanomaisia nimiä

ovat mm. makkaratiainen, pakkastiainen, talipölkö ja tintti.

Martti Hela runoili talitiaisesta runon *Tiaisen konsertti*.

Talitintti maaliskuulla / mietti näin mielessään;
"Tahdon laulaa riemusuulla / sävelmän uuden tään,
ti-ti-tyy, ti-ti-tyy, ti-ti-tyy!"

Aikaisemmin talitiainen on laulanut keväisin selvästi titityy, nykyään laulu on lyhentynyt muotoon tityy.

Tiaisia on talitiaisen lisäksi myös useita muita lajeja. Tavallisin on sinitiainen, joka

on hiukan talitiaista pienempi. Esimerkiksi lintulaudalle talitiaiset ja sinitiaiset voivat tulla samassa parvessa. Sinitiainen on Satakunnan maakuntalintu.

Muita tiaisia ovat töyhtöpäinen töyhtötiainen, lähes talitiaisen kokoinen hömötiainen ja sitä pienemmät kuusitiainen ja viitatiainen, jotka ovat kuvassa, sekä Pohjois-Suomessa esiintyvä lapintiainen.

Pitkäpyrstöinen pyrstötiainen ei nimestään huolimatta kuulu samaan heimoon tiaisten kanssa.

PUNATULKKU

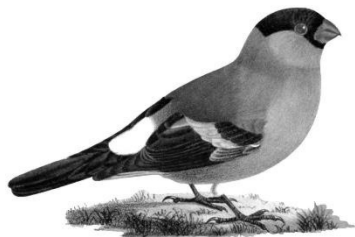
(Pyrrhula pyrrhula)

Koiraspunatulkku on helppo tunnistaa punaisesta rinnasta, naaraan rinta on harmaampi. Linnun päälaki on musta ja nokka tukeva.

Suurin osa punatilkkuista talvehtii Suomessa, osa muuttaa Ruotsiin, Viroon, Keski-Eurooppaan ja Venäjälle. Punatulkku syö siemeniä ja marjoja.

Kirkasvärimäinen punatulkku esiintyy usein joulukorteissa ja -koristeissa.

Punatulkku on Kymenlaakson maakuntalintu.

Kirja esittelee joukon Suomessa talvehtivia lintuja. Kirjan kuvista pääosa on von Wrightin taiteilijajaveljesten lintukuvia.

Anna Anhola:
Talvipihan lintuja
Kesäpihan lintuja
Kotimetsän puita
Pihapiirin kasveja

9 789528 018452